

Energistyrelsen

Høringsnotat om ændring af bekendtgørelse om økonomiske rammer for vandselskaber

Kontor/afdeling

Vand og Affald

Dato

11. december 2019

J nr. 2019-94123

/LWJ

Et udkast til revideret bekendtgørelse om økonomiske rammer for vandselskaber har været udsendt i høring fra den 24. september til den 15. oktober 2019. Ændringen af bekendtgørelsen skal bl.a. følge op på lovforslag L 50 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, selskabsskatteloven, lov om elforsyning og lov om varmforsyning, som er fremsat for Folketinget d. 13. november 2019 og forventes at træde i kraft 1. januar 2020.

Energistyrelsen har modtaget i alt 12 høringssvar fra ikke-ministerielle parter.

Følgende høringssvar har fremsendt bemærkninger til lovforslaget: DANVA, Danske Vandværker, Frederikshavn Vand, FSR – danske revisorer, HOFOR, Landbrug og Fødevarer, Skanderborg kommune, Sønderborg Forsyning og Aalborg kommune.

Følgende høringssvar har oplyst, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget eller ikke ønsker at afgive høringssvar:
CO-Industri, Danske Kloakmestre og Fanø Vand.

I det følgende gennemgås de væsentligste punkter i høringssvarene. Energistyrelsens kommentarer hertil er anført i kursiv.

Der er ud over de her nævnte foretaget en række mindre ændringer i bekendtgørelsesudkastet, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer, og §-nummereringen er justeret. §-henvisninger i dette notat henviser til høringssversionen af bekendtgørelsen.

Høringssvarene er alene gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar.

Høringsnotatet er opdelt i følgende emner:

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

1. Konsekvenser af ”skattesagen”
2. Undtagelse af mindre, forbrugerejede vandselskaber fra den økonomiske regulering
3. Forberedelse af gennemførelse af hovedparten af den øvrige del af den politiske aftale fra 2018
4. Grundvandsbeskyttelse / BNBO
5. Andet

Ad 1. Konsekvenser af ”skattesagen”

DANVA, Danske Vandværker, Sønderborg Forsyning og FSR – danske revisorer finder, at der bør indføres en mulighed for, at selskaber, som ikke har udnyttet deres fulde ramme, fordi de har ønsket ikke at opkræve ekstra takstmidler til skattebetaling (eller er blevet pålagt dette af deres ejere), ikke får nedsat indtægtsrammen som følge af den tilbagebetalte skat.

DANVA, Danske Vandværker, HOFOR og FSR – danske revisorer ønsker det endvidere præciseret, at mulighederne for periodisering også gælder for renter af tilbagebetalt skat eller sambeskatningsbidrag.

FSR – danske revisorer finder endvidere, der bør gives mulighed for periodisering i op til 10 år, da der er stor forskel på skattebetalingens størrelse.

Landbrug og Fødevarer er meget tilfredse med opfølgningen på Højesterets dom, som i nogle tilfælde har stor betydning for fødevarer virksomheder.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 50, at så vidt det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bekendt, har alle selskaber indberettet den indbetalte skat til Forsyningssekretariatet og fået forhøjet deres økonomiske ramme tilsvarende. Nogle selskaber har ikke udnyttet deres fulde økonomiske ramme, men det har ikke vist sig muligt på objektive grundlag at adskille de selskaber, som generelt har haft for høj ramme, fra selskaber, som har udskudt andre omkostninger for at kunne undlade at opkræve ekstra takstmidler til skattebetaling. Da de midler, som vandselskaberne råder over og har betalt skat med stammer fra forbrugerne, vurderer ministeriet, at alle selskaber bør tilbagebetale beløbet til forbrugerne.

Energistyrelsen har således vurderet, at det ikke på baggrund af indberetninger til Forsyningssekretariatet er muligt entydigt at identificere eventuelle selskaber, der har tilbageholdt andre omkostninger for at kunne holde taksterne stabile, og hvor dette kan relateres til en manglende opkrævning af midler til skattebetaling.

Det kan tilføjes, at ved fastsættelse af takster inden Højesterets domme, har det været meget usikkert, om retssagerne ville blive vundet, og det har således ikke været noget, selskaberne kunne regne med. Desuden følger det af den gældende indtægtsrammeregulering, at tilbagebetaling af for meget opkrævet skat ville skulle indtægtsføres, og dermed ville skulle tilgå forbrugerne. Selskaberne har således ikke kunnet forvente, at de ville få den betalte skat tilbage uden at skulle indtægtsføre den, eller at de ville kunne disponere frit over en evt. tilbagebetalt skat. De har desuden efter den økonomiske regulering haft mulighed for at opkræve skatten direkte hos forbrugerne som en 1:1-omkostning.

Eventuelle likviditetsudfordringer relateret til skattebetalingen skyldes således selskabernes egne disponeringer, herunder at selskaberne har valgt at indrette sig i forventning om, at den administrative afgørelse fra SKAT har været forkert, samt at indtægtsrammereguleringen vil blive justeret efterfølgende. I det tilfælde, at tilbagebetaling af skat til forbrugerne medfører manglende midler i selskabet til at finansiere nødvendige investeringer, kan investeringerne lånefinansieres. Hvis et selskabs likviditet ikke er tilstrækkelig til at kunne finansiere renter og afdrag på selskabets lånefinansierede investeringer, vil der være mulighed for at ansøge om et supplerende investeringstillæg efter de gældende regler. I overensstemmelse med bemærkningerne til det fremsatte lovforslag fastholdes det derfor, at alle selskaber skal have nedsat indtægtsrammen som følge af den tilbagebetalte skat, uden at indføres en undtagelsesmulighed.

Reglerne skal forstås sådan, at de særlige regler som følge af skattesagen, herunder muligheden for periodisering, gælder det fulde tilbagebetalte beløb, dvs. inkl. renter/rentegodtgørelse. Dette gælder både de tilfælde, hvor et vandselskab får penge tilbage fra skat eller et andet selskab, og de tilfælde, hvor et vandselskab betaler sambeskatningsbidrag tilbage til et andet vandselskab. Energistyrelsen vurderer ikke, at det er nødvendigt at præcisere dette i bestemmelserne.

Muligheden for at periodisere i 6 år er valgt ud fra en afvejning af hensynet til at undgå for store takstudsving og hensynet til, at tilbagebetalingen til forbrugerne ikke strækker sig over en meget lang periode, hvor bl.a. sammenfaldet mellem de forbrugere, der har finansieret skattebetalingen, og de, der får nedsat taksten som følge af tilbagebetalingen, bliver stadig mindre.

Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændringer på dette punkt.

Ad 2. Undtagelse af mindre, forbrugerejede vandselskaber fra den økonomiske regulering

Danske Vandværker ønsker § 27 b, stk. 1, nr. 2, præciseret, da de finder det uklart, hvad der menes med "Vandværkets omkostningsniveau, fordelt på investeringer og

drift". Man taler typisk om afskrivninger på investeringer eller tilgang af investeringer. Desuden finder Danske Vandværker det problematisk, at den periode, der skal oplyses for, er fra man indtrådte i vandsektorloven, hvilket for de fleste vandværker vil være langt over de 5 år, man skal gemme bilag for efter bogføringsloven. Danske Vandværker finder ikke, at relevansen af disse oplysninger står mål med omkostningerne ved at fremskaffe dem.

Danske Vandværker finder det problematisk, at anmodning om udtræden fra 1. januar 2021 skal ske senest 1. april 2020, da det vil være svært at nå for en del forsyninger, og henviser til høringssvar vedrørende lovforslaget. Fristen bør rykkes mindst to måneder, dvs. til d. 1. juni. FSR – danske revisorer finder, at fristen permanent bør rykkes til 30. juni, så bestyrelsen har tid til at udarbejde det nødvendige materiale, herunder vurdere eventuelle skattemæssige konsekvenser, og herefter afholde de to generalforsamlinger, som ofte vil være nødvendige.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det angives i bekendtgørelsen, at det er udviklingen i de regulatoriske afskrivninger på investeringer og renteomkostninger samt driftsomkostninger inden for de seneste 5 år og prisudvikling siden selskabet indtrådte i reguleringen, der skal oplyses.

Bekendtgørelsen er – i overensstemmelse med bemærkningerne til det fremsatte lovforslag – ændret, således at et vandselskab, som ønsker at udtræde af den økonomiske regulering fra 1. januar 2021, senest den 1. april 2020 skriftligt skal tilkendegive over for Forsyningssekretariatet, at vandselskabet har til hensigt at anmode om udtræden. Endelig meddelelse om udtræden inklusiv fyldestgørende dokumentation skal herefter være fremsendt til Forsyningssekretariatet senest den 15. maj 2020, hvis anmodningen skal have virkning fra kalenderåret 2021. Formålet med fristen den 1. april 2020 er, at Forsyningssekretariatet kan vente med kvalitetssikringen af indberetningerne for de selskaber, som måtte tilkendegive en hensigt om udtræden, indtil den endelige meddelelse herom. Vandselskaber undtages således ikke fra pligten til at indberette oplysningerne til brug for den økonomiske regulering senest den 15. april, medmindre endelig meddelelse om udtræden, inkl. fyldestgørende dokumentation, er fremkommet senest den 1. april. I øvrigt bemærkes, at der i det fremsatte lovforslag er indsat en regel om, at selskaber, der ansøger om udtræden inden den 1. januar 2024, ikke ophørsbeskattes.

Ad 3. Forberedelse af gennemførelse af hovedparten af den øvrige del af den politiske aftale fra 2018

DANVA og Danske Vandværker ønsker bestemmelsen i § 6 om totaløkonomisk benchmarking af selskaber under 800.000 m³ præciseret, så det er klart, at kravet

ikke gælder de kommunale selskaber under 200.000 m³, som er omfattet af den økonomiske regulering. Danske Vandværker finder det desuden uheldigt, at bekendtgørelsen lægger op til, at vandselskaber mellem 200.000 m³ og 800.000 m³ skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking, da det er administrativt tungt.

DANVA foreslår, at der i § 27 a, stk. 1, vedrørende Forsyningssekretariatets hjemmel til at indhente oplysninger, som er nødvendige for igangværende analyser, tilføjes, at disse oplysninger kan indhentes under hensyntagen til de administrative byrder hos selskaberne.

Landbrug og Fødevarer støtter hjemmelen til at indhente oplysninger til igangværende analyser, idet der i høj grad er behov for en højere grad af gennemsigtighed om sektorens økonomiske forhold. Landbrug og Fødevarer finder, at hjemmelen bør udvides til også at omfatte oplysninger til brug for årlige redegørelser om sektorens økonomiske fremskridt og fremtidige potentialer.

Energistyrelsens bemærkninger:

Som det fremgår af lovforslaget, forstår Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet den politiske aftale således, at der fremover skal være samme regler om økonomiske rammer m.v., herunder vedrørende fleksible indtægtsrammer, dækning af finansieringsomkostninger samt benchmarking og individuelt effektiviseringskrav, for alle vandselskaber, som er omfattet af den økonomiske regulering. Dvs. at der skal gælde samme regler for alle private selskaber, der har en debiteret årlig vandmængde på mindst 200.000 m³, med undtagelse af de mindre, forbrugerejede selskaber, der måtte benytte sig af muligheden for at udtræde af den økonomiske regulering samt for alle kommunalt ejede selskaber. Det er således bevidst, at reglen i § 6 ikke for de kommunalt ejede selskaber er begrænset til selskaber med en debiteret vandmængde på mindst 200.000 m³.

Oplysningspligten i § 27 a, stk. 1, er afgrænset til de igangværende analyser i overensstemmelse med bemærkningerne i det fremsatte lovforslag vedrørende ændring af § 20. Overvejelser om en mere generel hjemmel for Forsyningssekretariatet til at indhente oplysninger til analyser vil indgå i opfølgning på den resterende del af den politiske aftale.

Proportionalitetsprincippet gælder generelt, også i forbindelse med Forsyningssekretariatets anvendelse af den nye hjemmel. Forsyningssekretariatet skal således ved den konkrete anvendelse af bestemmelsen vurdere, om de byrder, som pålægges selskaberne ved en anmodning om oplysninger, er proportionale i forhold til formålet med anmodningen. Energistyrelsen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt at skrive dette ind i en enkelt bestemmelse i bekendtgørelsen, da det er et generelt princip.

Ad 4. BNBO / beskyttelse af drikkevandsressourcer

Landbrug og Fødevarer påpeger, at finansieringskilden til BNBO-ordningen vil føre til en meget ujævn fordeling af omkostningerne hvorved enkelte kunder kan blive ramt uforholdsmæssigt hårdt, og opfordrer til, at der i stedet sker finansiering via afgift på ledningsført vand.

Landbrug og Fødevarer anfører desuden, at forsyningerne bør have størst muligt incitament for at sikre, at betaling for restriktioner i BNBO-områder sker på ekspropriationslignende vilkår, således at landmanden ikke gøres skattepligtig af beløbet. Brugen af ordet "kompensation" bør derfor genovervejes.

Landbrug og Fødevarer finder det bekymrende, at anden grundvandsbeskyttelse end BNBO er omfattet af adgangen til at få betalingen dækket 1:1 over taksterne. Landbrug og Fødevarer anmoder om en økonomiskekonsekvensvurdering inden de kommer med en endelig vurdering, men finder som udgangspunkt, at kun BNBO (inkl. nødvendig arrondering) bør være omfattet – ikke anden grundvandsbeskyttelse.

DANVA finder, at bestemmelserne i udkastets § 9, stk. 4, nr. 6a og 6b, er for snævre, da der er andre påbudsmuligheder end vandforsyningslovens § 13 d, stk. 1., 2. pkt., som kan være relevante, f.eks. miljøbeskyttelseslovens § 24.

Skanderborg kommune efterlyser tilsvarende, at erstatninger pålagt efter miljøbeskyttelseslovens §§ 64 og 64 a for påbud/forbud efter miljøbeskyttelseslovens §§ 24 og 26 a, omfattes.

Aalborg kommune finder, at § 9, stk. 4, nr. 7a, om bidrag til frivillige vandsamarbejder i medfør af vandforsyningslovens § 52 a bør dække alle bidrag anvendt til gennemførelse af en kommunalt vedtaget indsatsplan for grundvandsbeskyttelse, og ikke være begrænset til erstatninger for restriktioner i arealanvendelse.

HOFOR finder, at stk. 5 bør udgå, således at alle frivillige aftaler dækkes, uanset om kommunen er involveret eller ej. Der bør heller ikke være krav om, at privatretlige aftaler skal være tilgængelige på selskabets hjemmeside.

DANVA og HOFOR finder, at de omkostninger, der skal dækkes, er de samlede omkostninger til aftaler og påbud, herunder også transaktions- og administrationsomkostninger forbundet med beskyttelsen. HOFOR nævner konsulentomkostninger til udregning af erstatning, forhandling med lodsejerne, tinglysning af aftalerne, advokatomkostninger når lodsejerne klager m.v.

Frederikshavn Vand A/S bemærker, at reglen vedrørende dækning af køb af jord til grundvandsbeskyttelse ikke vil løse den situation, at jorden er købt tidligere, mens videresalg med dyrkningsrestriktioner (og dermed indtægtsføringen af salgssummen og den deraf følgende modregning i rammen) sker efter bekendtgørelsens ikrafttræden. Frederikshavn Vand ønsker, at der også bliver mulighed for, at forsyningen i denne situation får dækket de reelle omkostninger til beskyttelsen 1:1.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det følger af tillægsaftalen til pesticidaftalen, at eventuelle erstatninger for lodsejeres tab i forbindelse med beskyttelse af BNBO vil skulle betales via vandtaksten. I forhold til beskyttelse af drikkevandsressourcer generelt følger det af gældende ret, jf. vandforsyningslovens § 52 a, at vandforsyninger kan opkræve takstmidler med henblik herpå, i det omfang den generelle beskyttelse ikke er tilstrækkelig. Det er også en forudsætning, at beskyttelsen er nødvendig eller hensigtsmæssig for at sikre vandforsyningens adgang til tilstrækkelig vandressourcer af god kvalitet. Der kan derfor ikke ske takstfinansiering af beskyttelse af grundvandet eller områder med særlige drikkevandsinteresser, hvis denne beskyttelse ikke er en forudsætning for forsyningssikkerheden for det specifikke vandforsyningsselskab. En forudsætning for takstfinansiering er således, at der er foretaget en vurdering af, om konkrete beskyttelsestiltag er hensigtsmæssige og nødvendige for at sikre forsyningen adgang til tilstrækkelige ressourcer af god kvalitet.

I det omfang en vandforsyning pålægges at betale erstatning for påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens §§ 24 eller 26 a, jf. miljøbeskyttelseslovens §§ 64 og 64 a, vil erstatningen som hidtil være dækket af det punkt i art. 9, stk. 4, der omhandler erstatninger generelt (§ 9, stk. 4, nr. 6 i høringsudkastet).

Det har hidtil ikke været klart, om betaling for vandforsyningernes frivillige aftaler om dyrkningsrestriktioner m.v. var dækket af bestemmelsen om erstatninger (IPO). Hvis adgangen til at få dækket betaling for vandforsyningernes aftaler om beskyttelse af deres drikkevandsressourcer blev indskrænket til at omfatte BNBO, ville det give incitament til, at vandforsyningerne ikke indgår frivillige aftaler til realisering af indsatsplaner eller anden nødvendig beskyttelse og i stedet afventer eller beder kommunerne om at udstede påbud/forbud om den nødvendige beskyttelse.

Ordlyden af bestemmelsen er ændret, således at ordet "kompensation" ikke bruges. Det er ikke hensigten, at ØR-bekendtgørelsens regler skal have betydning for spørgsmålet om, hvorvidt der er skattepligt af konkrete betalinger.

Energistyrelsen vurderer, at kravet i stk. 5 om, at kommunalbestyrelsen skal have vurderet, at aftalen er nødvendig for beskyttelsen af vandselskabets drikkevandsressourcer, er udtryk for en passende balance mellem hensynet til, at vandforsyningerne på den ene side kan aftale den nødvendige beskyttelse, også selv om kommunen ikke har medtaget den konkrete indsats i en indsatsplan efter vandforsyningsloven, og på den anden side, at der er en vis kontrol med vandforsyningernes aftaler. Dette udelukker ikke, at vandforsyningen tager initiativet til beskyttelsen og eventuelt leverer grundlag for kommunens vurdering vedrørende nødvendigheden. Der er ikke fastsat nogen formkrav til kommunens vurdering, men den skal naturligvis være baseret på et fagligt grundlag og kunne dokumenteres over for Forsyningssekretariatet.

Energistyrelsen vurderer, at det er rimeligt og hensigtsmæssigt, at frivillige aftaler, som vandforsyninger indgår og ønsker at kunne dække 1:1 over taksterne, offentliggøres på forsyningens hjemmeside, for at sikre gennemsigtighed for forsyningens forbrugere. Med reglen sker der ikke en fravigelse af almindelige regler om beskyttelse af data, herunder persondata. Hvis der således er oplysninger i aftalen, som det i almindelighed vil være ulovligt for forsyningen at offentliggøre, skal disse oplysninger fjernes inden offentliggørelsen.

Vandselskabet kan påvirke størrelsen af andre omkostninger til grundvandsbeskyttelse end den direkte betaling til grundejeren eller indehaveren af andre rettigheder over den pågældende ejendom, f.eks. udgifter til kontrol og forundersøgelser. Disse omkostninger bør derfor som hidtil i givet fald søges som tillæg til mål, jf. § 11, stk. 1, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Dette gælder også, selv om udgifterne er afholdt via et frivilligt vandsamarbejde efter vandforsyningslovens § 52 b.

I forhold til den tidsmæssige anvendelse af reglerne, vurderer Energistyrelsen, at det vil være hensigtsmæssigt, at de nye regler finder anvendelse også på udgifter som er afholdt i 2019, og som således indgår i indberetningerne i 2020 og fastsættelse af de økonomiske rammer for 2021. Den politiske aftale om en forstærket indsats til beskyttelse af BNBO blev indgået i starten af 2019 og blev fulgt op med en opfordring til at arbejdet blev påbegyndt selv om lovgivningen endnu ikke var på plads. På den baggrund bør aftaler m.v., som er indgået med henblik på opfyldelsen af aftalen behandles på samme måde, uanset om omkostningen ligger i 2019 eller et senere år. For så vidt angår omkostninger, der er afholdt tidligere, finder Energistyrelsen imidlertid ikke, at der er tilstrækkeligt tungtvejende grunde til at fravige det almindelige princip om, at nye regler kun finder anvendelse fremadrettet.

Ad 5. Andet

DANVA finder det unødvendigt og uhensigtsmæssigt at udskyde Forsyningssekretariatets offentliggørelse af benchmarkingmodellen, jf. bekendtgørelsens § 7. Selskaberne bør have tid til at sætte sig ind i materialet og kommentere, inden modellen anvendes til at måle selskabernes effektivitet. Det er derfor for sent, at den offentliggøres samtidig med udkast til økonomiske rammer.

HOFOR finder, at § 11, stk. 6, om likviditetstillæg bør ændres, så tillægget kan gives på forhånd på baggrund af prognoser/budgetter, således at insolvens kan undgås. HOFOR anfører, at de økonomiske prognoser viser insolvens for flere af koncernens drikkevandsselskaber inden for de kommende 10 år, hvor det første tilfælde forventes inden for 3-5 år.

HOFOR finder desuden, at § 14 om justering af den økonomiske ramme for et vandselskab, hvis aktiviteter eller omkostninger i vandselskabet ændres væsentligt, bør udvides, så selskaber med en for lav økonomisk ramme får mulighed for at få hævet rammen.

DANVA påpeger i relation til ændringen af § 17 vedrørende underdækning ved ny afgørelse, at mange af DANVA's medlemmer har ret til at opkræve betydelige underdækninger frem til udgangen af 2020 i henhold til deres økonomiske rammer for 2020-21 og Konkurrenceankenævnets kendelse. DANVA går ud fra, at denne opkrævningsret ikke påvirkes af ændringen, men at ændringen alene vil få virkning for fremadrettede afgørelser truffet efter bekendtgørelsesændringen, og ønsker dette præciseret.

HOFOR finder, at reglerne om opkrævning af underdækning er for restriktive, og at der bør være ens regler for over- og underdækning, således at en underdækning også kan videreføres på tværs af reguleringsperioder. HOFOR bemærker, at el-distributionsvirksomheder ikke er underlagt en tilsvarende tidsbegrænsning for opkrævning af underdækning.

HOFOR finder desuden, at § 25, stk. 3, bør justeres, således at salgsmodningsomkostninger kan fratrækkes i indtægterne fra et frasalg af grunde og bygninger. Desuden finder HOFOR, at tolkningen af genanbringelsesreglerne er meget snæver, og at selskaberne bør have større fleksibilitet til genanbringelse i et tilsvarende aktiv.

DANVA bemærker vedrørende afgift på ledningsført vand, at den ikke bør indgå i selskabernes indtægtsramme, men bør holdes ude af den økonomiske regulering ligesom moms. Den forstyrrer billedet af sektorens omkostninger og effektiviseringspotentiale og skaber forholdsmæssigt dårligere vilkår for drikkevandsselskaberne i forhold til væsentlighedsvurdering i henhold til tillægsreglerne, fordi afgiften indgår i rammen.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det er Forsyningssekretariatets intention, at benchmarkingmodellen som hidtil sendes i høring inden sommerferien. En af forudsætningerne herfor er dog, at vandselskaberne indberetter til tiden.

Med en udskudt frist for offentliggørelse opnås, at høringssvarene ikke skal behandles under stort tidspres i sommerferieperioden, hvor Forsyningssekretariatet kan have svært ved at få svar fra vandselskaberne på supplerende spørgsmål, som høringssvarene måtte give anledning til.

Det er ikke en del af denne bekendtgørelsesrevision at foretage mere grundlæggende ændringer af tillægsreglerne, herunder § 11, stk. 6, og § 14.

Reglerne om over- og underdækning, reglerne om indtægtsføring af salgsindtægter og genanbringelse samt behandlingen af afgifter, bl.a. afgiften på ledningsført vand, vil blive overvejet i forbindelse med gennemførelsen af den resterende del af den politiske aftale om justeret økonomisk regulering, herunder vil det system, der anvendes på el-distributionsområdet, blive overvejet.

Ændringen af § 17 vil finde anvendelse i tilfælde, hvor den endelige afgørelse træffes efter bekendtgørelsens ikrafttræden, hvilket er præciseret i bekendtgørelsen.